

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Kateřinou Malíkovou ve věci

žalobce: **Ing. M. S.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
zastoupeného JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem
sídlem Malá Štěpánská 8, 120 00 Praha 2

proti

žalované **xxx, xxx**
sídlem xxx, xxx
zastoupená Mgr. Michalem Vepřkem, advokátem
sídlem Husova 242/9, 110 00 Praha 1

o zaplacení 450 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci 450 000 Kč s příslušenstvím, **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 63 283 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Michala Vepřka, advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 11. ledna 2021 podanou původně k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 se žalobce domáhá po žalované zaplacení částky 450 000 Kč s příslušenstvím. Žalobce tvrdí, že byl členem představenstva žalované (dále také „Společnost“), a to od 30. září 2014 do 2. února 2018. Proto uzavřel se žalovanou dne 1. května 2017 smlouvu o výkonu funkce, jež byla dozorčí radou žalované dne 25. dubna 2017 schválena. Na základě této smlouvy náležela žalobci základní odměna ve výši 100 000 Kč měsíčně a dále cílová odměna za předpokladu, že splní podmínky pro její výplatu stanovené dozorčí radou a uvedené v příloze č. 5 smlouvy. Výše cílové odměny pak představovala 50 % vyplacených základních odměn v roce 2017, tj. 50 % z částky 900 000 Kč. Dozorčí rada, přestože žalobce všechny stanovené podmínky pro výplatu cílové odměny splnil, rozhodnutím ze dne 2. února 2018 cílovou odměnu nepřiznala. Cílová odměna žalobci nebyla vyplacena ani po výzvě ze dne 25. září 2019.
2. Žalovaná nárok uplatněný žalobou neuznává a navrhl, aby byla žaloba zamítnuta. Učinila nesporným, že žalobce byl v uvedené době členem jejího představenstva, a v průběhu svého působení v představenstvu zastával jak funkci místopředsedy, tak předsedy představenstva. K tomu dodala, že členy představenstva volí dozorčí rada. Též nesporeovala, že se výkon funkce žalobce řídil smlouvou o výkonu funkce z 1. května 2017, a že podle této smlouvy náležela žalobci základní odměna ve výši 100 000 Kč měsíčně, a též cílová odměna, jejíž poskytnutí bylo závislé na splnění předem dozorčí radou stanovených cílů. Rovněž je nesporné, že dozorčí rada rozhodla na svém zasedání konaném dne 2. února 2018, že žalobci nepřizná cílovou odměnu, resp. schválila ji ve výši 0 Kč, a to pro nespokojenost s fungováním představenstva, mimo jiné, i v souvislosti s pádem Trojské lávky, ke kterému došlo 2. prosince 2017. Žalovaná však sporuje, že by žalobci vznikl nárok na cílovou odměnu, navíc v jím tvrzené výši. Podmínky uvedené ve smlouvě o výkonu funkce totiž představují pouze předpoklady, na jejichž základě dozorčí rada rozhodne, zda cílovou odměnu vyplatí či nevyplatí. Teprve rozhodnutím dozorčí rady o vyplacení cílové odměny mohl žalobci vzniknout nárok na vyplacení cílové odměny; takové rozhodnutí však dozorčí rada nepřijala. Dodala, že i kdyby žalovanému nárok na cílovou odměnu vznikl, nečinila by její výše žalobcem požadovaných 450 000 Kč, nýbrž pouze 400 000 Kč, neboť žalobci byla za rok 2017 vyplacena základní odměna ve výši 800 000 Kč (květen až prosinec 2017), tj. 8 x 100 000 Kč, když výše cílové odměny činí podle smlouvy 50 % ze souhrnu základních odměn vyplacených žalobci za rok 2017, tj. 50 % z částky 800 000 Kč.
3. Na základě provedeného dokazování a na základě shodných tvrzení účastníků má soud za zjištěné tyto rozhodující skutečnosti:
 - z úplného výpisu z obchodního rejstříku soud zjistil, že žalobce byl v době od 30. září 2014 do 2. února 2018 členem představenstva žalované;
 - ze stanov žalované soud zjistil, že v čl. 8.7 je mimo jiné uvedeno, že členy představenstva volí a odvolává dozorčí rada, jakož i schvaluje smlouvu o výkonu funkce člena představenstva;
 - ze smlouvy o výkonu funkce včetně jejích příloh (dále také „Smlouva“) a nesporných tvrzení účastníků soud zjistil, že v souvislosti s výkonem funkce člena představenstva byla 1. května 2017 mezi žalobcem a žalovanou uzavřena Smlouva o výkonu funkce, jakož i že obsah této Smlouvy byl předtím schválen dozorčí radou žalované;
 - z článku 4 (Odměna člena představenstva) Smlouvy soud zjistil, že za výkon funkce byla sjednána odměna, a to a) základní měsíční odměna 100 000 Kč (příloha č. 1 ke Smlouvě), b) cílové odměny, c) ad hoc odměny;
 - z článku 4.2 Smlouvy soud zjistil, že cílová odměna je podmíněna roční odměnou, pro jejíž výplatu bylo nutné, aby žalobce splnil úkoly stanovené mu dozorčí radou žalované pro daný kalendářní rok. Výše cílové odměny odpovídá 50 % součtu měsíčních základních odměn, které byly žalobci vyplaceny za posuzovaný kalendářní rok. Nárok na výplatu cílové odměny je podmíněn rozhodnutím dozorčí rady žalované;

- z přílohy č. 5 soud zjistil, že pro účely cílové odměny za rok 2017 bylo žalobci uloženo celkem pět úkolů, a to (1) plynulý přechod příspěvkové organizace na akciovou společnost, (2) organizační stabilizace a optimalizace svěřeného úseku, (3) zpracování dopravně-inženýrských podkladů pro potřeby přípravy stavby č. 511 Pražského okruhu s využitím výsledků výpočtu pomocí dopravního modelu, (4) prověření širších dopravních vztahů a vyhodnocení celkové dopravní situace na obou březích Vltavy v souvislosti s omezením tranzitní dopravy na Malostranském náměstí, (5) promptní a bezproblémové přesunutí serverové infrastruktury z lokality Podlipného do nové lokality. Přestěhování WAN síťové konektivity s vytvořením nového a retranslačního bodu k připojení lokality. Přesunutí PC infrastruktury z lokalit Řásnovka a Podlipného (36 uživatelů) s minimálním výpadkem;
 - z listiny nazvané „Plnění úkolů zadaných NGR Ing. M. S.“ ze dne 9. listopadu 2017 a jeho dodatku ze dne 29. listopadu 2017 adresované dozorčí radě žalované soud zjistil, že žalobce zpracoval materiál popisující plnění zadaných úkolů;
 - ze zápisu č. 25 zasedání dozorčí rady z 2. února 2018 soud zjistil, že se jej zúčastnili členové představenstva (žalobce, Ing. S., Ing. T. a F. N.). Pod bodem 8 bylo projednáváno hodnocení členů představenstva a personální složení představenstva. Žalobce na něm sdělil, že odstupuje z funkce člena představenstva, což dozorčí rada vzala na vědomí. Dále dozorčí rada konstatovala nespokojenost akcionáře s fungováním představenstva. Došlo k volbě dalších členů představenstva. Poté bylo rozhodováno o výši odměn členů představenstva Společnosti za rok 2017. V rámci tohoto bodu bylo dozorčí radou žalované rozhodnuto, že každému členovi představenstva žalované, tedy i žalobci, bude vyplacena odměna ve výši 0 Kč;
 - z dopisu žalobce ze dne 29. května 2019 soud zjistil, že na žalované prostřednictvím svého advokáta požadoval výplatu částky 450 000 Kč.
4. Na podkladě takto zjištěných skutečností bylo ve věci možno rozhodnout, aniž bylo potřebné dokazování doplňovat. Z ostatních provedených důkazů (odpověď na předžalobní výzvu ze dne 4. listopadu 2019, oznámení o odstoupení z funkce člena představenstva ze dne 2. února 2018, zápis z 18. zasedání dozorčí rady ze dne 25. dubna 2017, mzdový list Ing. M. S.) soud již žádné rozhodné skutečnosti nezjistil (není-li v zájmu přehlednosti odůvodnění rozsudku níže u dílčích zjištění stanoveno výslovně jinak). Soud rovněž neprovedl výslech navrhovaných svědků, členů dozorčí rady, k tvrzení, že dozorčí rada neprojednala výstup zadaných úkolů, neboť to považoval za nadbytečné, jak bude uvedeno dále.
5. Po právní stránce soud věc posoudil následovně.
6. Podle § 59 odst. 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích ve znění účinném do 1. července 2020 (dále jen „z. o. k.“) smlouva o výkonu funkce se v kapitálové společnosti sjednává písemně a schvaluje ji, včetně jejích změn, nejvyšší orgán společnosti; bez tohoto schválení nenabude smlouva účinnosti. Nerozhodl-li nejvyšší orgán společnosti jinak, je schválená smlouva účinná ode dne jejího uzavření, nebo ode dne vzniku funkce, podle toho, který z těchto dnů nastal později.
7. Podle § 60 z. o. k. smlouva o výkonu funkce v kapitálové společnosti obsahuje také tyto údaje o odměňování: (a) vymezení všech složek odměn, které náleží nebo mohou náležet členovi voleného orgánu, včetně případného věcného plnění, úhrad do systému penzijního připojištění nebo dalšího plnění, (b) určení výše odměny nebo způsobu jejího výpočtu a její podoby, (c) určení pravidel pro výplatu zvláštních odměn a podílu na zisku pro člena voleného orgánu, pokud mohou být přiznány, a (d) údaje o výhodách nebo odměnách člena voleného orgánu spočívajících v převodu účastnických cenných papírů nebo v umožnění jejich nabytí členem voleného orgánu a osobou jemu blízkou, má-li být odměna poskytnuta v této podobě.

8. Podle § 438 odst. 2 z. o. k. v případě, že volí členy představenstva dozorčí rada, schválí také smlouvy o výkonu funkce s jednotlivými členy představenstva.
9. Žalobce se svou žalobou domáhá zaplacení cílové odměny rok 2017, na kterou mu dle jeho názoru vznikl nárok při výkonu funkce, když splnil všechny podmínky stanovené mu dozorčí radou žalované společnosti. Z provedeného dokazování vyplynulo, a ani to nebylo sporné, že Smlouvou o výkonu funkce z 1. května 2017 byla mezi žalobcem a žalovanou sjednána cílová odměna, jakož i že tato odměna byla ujednána jako odměna podmíněná, tedy jako odměna, na jejíž výplatu vznikl nárok splněním určitých sjednaných nebo předem stanovených podmínek, resp. splněním úkolů stanovených dozorčí radou obsažených v příloze č. 5 Smlouvy o výkonu funkce.
10. Soud však dospěl k závěru, že žalobci nevznikl nárok na vyplacení cílové odměny za rok 2017 pouhým splněním úkolů stanovených mu dozorčí radou žalované. Vyplyvá to z čl. 4 odst. 4.5 Smlouvy o výkonu funkce, podle kterého nastane splatnost, resp. nárok na vyplacení cílové odměny uplynutím 15 dnů od rozhodnutí dozorčí rady o schválení její výplaty. Vzhledem k tomu, že dozorčí rada žalované vyplacení cílové odměny za rok 2017 žalobci neschválila, resp. schválila ve výši 0 Kč (a to nejen žalobci, ale všem členům představenstva), soud uzavírá, že žalobci nevznikl vůči žalované nárok na vyplacení této odměny, a proto žalobu v celém rozsahu zamítl.
11. Soud dále doplňuje, že i kdyby připustil, že žalobce splnil všechny úkoly pro vyplacení cílové odměny za rok 2017, jak jsou uvedeny v příloze č. 5 Smlouvy o výkonu funkce, a že dozorčí rada pochybila, pokud mu její vyplacení neschválila, žalovanému neschválila nárok na vyplacení této cílové odměny. Takový závěr by znamenal, že soud přezkoumává usnesení dozorčí rady žalované, přičemž platí zákaz přezkumu rozhodnutí vydaného v působnosti nejvyššího orgánu obchodní korporace v jiném řízení než řízení rejstříkovém nebo speciálním řízení o určení neplatnosti rozhodnutí nejvyššího orgánu právnické osoby. Jestliže rozhodnutí o jmenování žalobce členem představenstva žalované, jakož i rozhodnutí o neschválení výplaty cílové odměny za rok 2017 představují rozhodnutí, která byla vydaná dozorčí radou žalované (a nikoli valnou hromadou žalované), coby jejím nejvyšším orgánem, jsou i za těchto okolností přezkoumatelná podle § 430 odst. 1 z. o. k. jako by šlo o rozhodnutí valné hromady žalované, neboť jde o rozhodnutí vydaná dozorčí radou žalované v působnosti valné hromady žalované, která na dozorčí radu přešla využitím možnosti uvedené v § 438 z. o. k. Z uvedeného vyplývá, že jestliže se žalobce hodlal bránit tím, že všechny úkoly stanovené pro přiznání cílové odměny za rok 2017 splnil a že dozorčí rada nerozhodla správně, dospěla-li k opačnému závěru, potom se měl domáhat určení neplatnosti tohoto rozhodnutí dozorčí rady. Prostor pro žalobu na zaplacení cílové odměny by byl dán až tehdy, kdy by žalobci nebyla tato odměna vyplacena, přestože by existovalo rozhodnutí dozorčí rady o tom, že žalobce splnil všechny podmínky pro její vyplacení.
12. Pro úplnost soud dodává, že zároveň jednal dle ust. § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (Každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích; byl-li právní případ rozhodnut jinak, má každý, kdo se domáhá právní ochrany, právo na přesvědčivé vysvětlení důvodu této odchylky.), neboť ve shodném sporu, který vedl člen představenstva F. N. s žalovanou pod sp.zn. 73Cm 198/2021, bylo rozhodnuto zdejším soudem rozsudkem ze dne 8. září 2022 čj. 73Cm 198/2021-53 tak, že žaloba se zamítá, a to ze stejných důvodů popsanych v tomto rozsudku.
13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaná měla ve věci plný úspěch. Žalované vznikly náklady právního zastoupení dle § 7 a § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. (AT) ve výši 10 100 Kč za 1 úkon právní služby (z punkta sporu 450 000 Kč), přičemž žalovaná provedla 5 úkonů ve věci (převzetí věci a příprava zastoupení, vyjádření k věcné nepřislušnosti [1/2 úkonu],

vyjádření k žalobě ze dne 15. 7. 2021, podání ze dne 10. 3. 2023, účast na jednání dne 16. 3. 2023, účast na vyhlášení rozsudku dne 23. 3. 2023 [1/2 úkonu]), 6 paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše navýšeno o 21% DPH dle § 137 odst. 3 o. s. ř. (10 983 Kč), celkem 63 283 Kč k rukám jejího advokáta (§ 149 odst. 1 o. s. ř.) Mgr. Michala Vepřka. Lhůta ke splnění povinnosti byla stanovena podle ust. § 160 odst. 1 věta první o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného.

Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozhodnutím splněny dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Praha 23. března 2023